

Bütün
Ülkelerin
Emekçileri,
Birleşiniz!

İŞÇİNİN SESİ

Sayı: 40 12 OCAK 1976

TKP'YE
KONAN YASAK
KALK MALIDIR!

İBRAHİM BULUT:
SÖMÜRÜYE KARŞI
ÇIKANLARIN, BA-
ĞIMSIZLIĞI SAVU-
NANLARIN ÖLÜMÜ
KADAR ŞEREFLİ
BİRŞEY OLAMAZ.

Demokratik güçler faşizme karşı tekyumruk olmalıdır

Yeni yılın ilk günleri kanlı polis ve komando saldırılarıyla geçti. Yurtsever gençlere, öğrencilere pusular kuruldu, tabanca ve bıçaklarla saldırıldı.

ÜNİVERSİTELERE SALDIRILAR

Hacettepe Üniversitesi'nde Şükri Bulut adlı yurtsever bir öğrenci, beynine kurşun sıkılarak öldürüldü. Daha sonra Hacettepe Üniversitesi bir kez daha saldırıya uğradı. Polis ve komandolar beraberce öğrencilere ateş

açtılar. Polis, Nuray Erenler adlı kız öğrenciyi boynundan ve göğsünden yaralayarak komaya soktu. Aynı saldırı sırasında polis ve komandoların kurşunları bir öğrencinin gözüne, diğer bir öğrencinin de karaciğerini parçaladı.

Komandolar tarafından vurularak öldürülen Şükri Bulut'un cenazesini 8 bin kişi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne götürdü. Babası ve arkadaşları cenazenin başında sabaha kadar nöbet bekledi. Şükri Bulut'un CHP Afyon İl Yönetim Kurulu üyesi olan babası İbrahim Bulut, katil iktidardır diyerek şöyle konuştu: "Sömürüye karşı çıkanların, bağımsızlığı savunuların ölümleri kadar şerefli bir şey olamaz. Bunların bir yer de hesabı sorulacaktır."

ÖĞRETMEN OKULLARINA BASKINLAR

Üniversitelerin yanı sıra ve bir yandan da öğretmen kıyımı sürdürülürken, hükümetin komandoları öğretmen okullarına da baskınlar yapıyor. Buradaki öğrencilere bıçak ve tabancalarla saldırıyor. Polisin de yardımlarıyla faşist komandolar birçok yurtsever öğretmen adayını dövüyor, yaralıyor.

BÜTÜN YURDA YAYILIYOR

Saldırıları yalnız Ankara ve İstanbul'daki yüksek okullarda değil, Erzurum, Gaziantep, Diyarbakır, Bandırma, Adana ve diğer birçok illerde

ARKASI 4. SAYFADA

SOVYETLER BİRLİĞİ İLE DOSTLUK İLİŞKİLERİ HALKIMIZIN YARARINADIR

İskenderun Demir-Çelik Fabrikası Sovyet yardımlarının yeni bir anıtıdır

Sovyetler Birliği Bakanlar Konseyi Başkanı Aleksı Kosıgın ve beraberindeki heyet 26-30 aralık tarihleri arasında ülkemize geldi. Sovyet yardımlarıyla yapımı gerçekleştirilen İskenderun Demir-Çelik Fabrikası'nın açılışı dolayısıyla yapılan bu ziyaret, aynı zamanda iki ülke arasındaki ilişkilerin geliştirilmesini de amaçlıyordu. Kuzey komşumuzun başbakanı, görüşmeler sırasında, ülkesinin Türkiye ile her iki halkın karşılıklı çıkarları temelinde dayanan politik, ekonomik ve diğer alanlardaki ilişkilerini geliştirmek istediğini belirtti. Nitekim, 28 aralıkta açılışı yapılan demir-çelik tesisleri bu yolda atılan önemli bir adımdır.

İskenderun Demir-Çelik Fabrikası, Sovyet yardımlarının yeni bir anıtıdır. 15 milyon km²'lik bir alan üzerine kurulan ve 9014 işçi ve personelin çalışacağı fabrika, ilk aşamada 1 milyon tonun üzerinde çelik üretecek. Fabrikada üretim en yeni teknik olanaklardan yararlanarak yapılacaktır.

Sovyet yardımları gerçek yardımlardır

Bu kuruluş, Sovyetler Birliği'nin ülkemize yaptığı yardımların ne ilki, ne de sonuncusudur. Sovyetler daha 1930'larda ülkemize iki tekstil fabrikası kurarak, genç cumhuriyete ulusal sanayini kurmasında yardım elini uzatmıştı. Seydişehir Alüminyum Tesisleri geçenlerde üretime başladı. Aliğa Petrol Rafinerisi, Bandırma Sülfirik Asit Tesisleri bugün ülkemiz ekonomisine büyük katkılarda bulunuyor. Bütün bu tesisler hep Sovyet yardımlarıyla kuruldu.

Sovyet yardımları, ülkemizde bağımsız bir ekonomi kurulmasına katkıda bulunmaya amaçlıyor. Amerika'nın sözde yardımları gibi siyasi koşullar öne sürülerek yapılmıyor. Kosıgın, 27 aralıkta şerefine verilen yemekte yaptığı konuşmada bu konuya ilişkin olarak şunları söylemiştir:

"İyi komşuluğumuzun düşmanları, «Sovyetler Birliği, Türkiye'yle işbirliği yaparken ona bağımlılık kuşağı vurmak istiyor» diye defalarca iddia etmişlerdir.... Sovyetler Birliği Türkiye hakkında kötü niyetler beslemiş olsaydı, ülkenin ekonomik bağımsızlığının teme-

ARKASI 4. SAYFADA

Gazetemiz, Yılbaşı ve Noel tatilleri nedeniyle gecikmiştir. Bütün okuyucularımızdan özür dileriz

İŞÇİNİN SESİ

İSKENDERUN DEMİR-ÇELİK
FABRİKASI

PORTEKİZ KOMÜNİST PARTİSİ'NİN TEMSİLCİSİ İTİB'DE SEMİNER VERDİ

PKP BRİTANYA TEMSİLCİSİ CARLOS PLACIDO "PORTEKİZ'E BRİTANYA'DA EN BÜYÜK DAYANIŞMA İTİB'DEN GELDİ."

Portekiz Komünist Partisi'nin Britanya temsilcisi Carlos Placido, 4 ocak pazar günü İTİB'in davetlisi olarak örgütimize gelerek, Portekiz'deki devrimci mücadele üzerine bir seminer verdi. Sözlerine, İTİB lokalinde Türkiye'deki devrimcilere Portekiz'deki mücadeleyi anlatmaktan kıvanç duyduğunu belirterek başlayan Carlos Placido, "Britanya'da, Portekiz devrimci mücadelesine en yakın dayanışma İTİB'den gelmiştir" diyerek, İTİB'in enternasyonal dayanışmaya verdiği önemi övdü. Ayrıca, Portekiz Komünist Partisi'ne Türkiye Komünist Partisi tarafından gönderilen dayanışma mesajına da değinen Placido, "Bu kardeşçe dayanışma gücümüze güç katmıştır" dedi.

Türkiye ile Portekiz'in birçok noktalarda benzerlikler gösterdiğini belirten Placido, bu konuda özetle şöyle dedi: "Türkiye ile Portekiz birçok yıllar benzer ekonomik koşullar altında bulundular. Bunun sonucu, her

iki ülkede de çok düşük geçim şartları ortaya çıktı. Her iki ülkeden de yüzbinlerce işçi batı Avrupa ülkelerine çalışmaya gitmek zorunda kaldı. Saldırgan NATO'ya bağlılık; emekçi yağınlar üzerinde yoğunlaşan ve uzun yıllar süren baskılar; özellikle Türkiye Komünist Par-

PLACIDO SEMİNER VERDİ

tisi ve Portekiz Komünist Partisi üstündeki ağır terör bu ortak yanların bazılarıdır. Her iki ülkenin de dostları ve düşmanları birdir."

Bundan sonra, Portekiz Komünist Partisi'nin 48 yıl boyunca faşizme karşı verdiği mücadeleyi çeşitli yönleriyle anlatan Carlos Placido, Portekiz'in 300 yıldan beri İngiliz emperyalizminin etkisi altında yaşadığını belirterek, Portekiz faşizminin ardındaki güçlerin yerli ve yabancı tekeller olduğunu vurguladı.

Daha sonra 25 nisan 1974'de başlayan Portekiz devriminin çeşitli sorunlarını ele alan ve Komünist Partisi'nin, faşizmin yıkılması yolunda nasıl çalıştığını, orduyla nasıl bağlar kurduğunu anlatan Placido, bugün Portekiz için tek çıkar yolun sosyalizm olduğunu söyledi. Sosyalizminin neden Portekiz'de geçerli olamayacağını da örneklerle anlatan Placido, Sosyalist Partisi'nin de geniş bir değerlendirmesini yaptı. Bu partinin 24 nisan önce 300 üyesi bile

ARKASI 4. SAYFADA

YUSUF KÜPELİ SERBEST BIRAKILMALIDIR

12 Mart döneminde tutuklanarak sıkıyönetim mahkemeleri tarafından müebbet ağır hapis cezasına çarptırılan Yusuf Küpeli, İhanet Cephesi tarafından zindanlarda öldürülmek isteniyor. 12 Mart'ın işken cecileri tarafından çok uzun ve ağır işkencelere uğratılan ve rutubetli, taş hücrelerde tutulan Yusuf Küpeli, bunun sonucunda ağır bir biçimde hastalanmıştır. Vereme yakalanan Yusuf Küpeli'nin hastaneye alınması, onu her an ölümlerine karşı karşıya getirmektedir.

Bu konuda 16 demokratik kuruluş bir ortak bildiri yayınlayarak, "yeni bir Harun Karadeniz ve Hatice Alankuş olayına meydan verilmemesini" istemiş

ARKASI 4. SAYFADA

İŞÇİ-MEMUR AYIRIMINA KARŞI DİRENİYOR

İhanet Cephesi'nin, gerici bir yasa ile kendilerini memur statüsüne geçirmeye kalkması üzerine, Sosyal Sigortalar Kurumu'nda (SSK) çalışan işçiler yığınsal direnişe geçti. SSK İstanbul, Beyoğlu, Göztepe ve Nişantaşı hastanelerinde 4 bin işçi direnişe geçti. Ankara'da direnen 1248 SSK işçisi işten atıldı. 31 aralık günü de Ankara, İstanbul ve İzmir'deki SSK işyerlerinde çalışan 12 bin sağlık işçisi işi bıraktı.

DİSK'e bağlı Sosyal-İş sendikası işyerleri temsilcileri toplantısında, hükümetin bu kararının işçileri bölmeyi amaçladığı belirtilerek "kazanılması demokratik haklarımızın elimizden alınması girişimlerine herşeyimizle karşı duruyoruz" denildi.

ARKASI 4. SAYFADA

Bütün
okullarımıza
yeni yılda
başarılar
dileriz

İŞÇİNİN SESİ

ANDREW ROTHSTEIN İLE BİR RÖPORTAJ

Andrew Rothstein 1898'de Londra'da doğdu. Anne ve babası Rus siyasi göçmenlerindendi. Oxford Üniversitesi'nde tarih eğitimi gördü. 1920 aralığında Britanya'daki ilk Sovyet heyetinin basın görevlisi oldu. 1921 nisanında da Rus Telgraf Ajansı'nın (ROSTA) Londra muhabirliğini yaptı. Bundan sonra 1945 Eylülüne kadar Londra, Cenevre ve diğer bazı Avrupa şehirlerinde Sovyet basınının dış muhabirliğini yaptı. Rusçayı ve İngilizceyi ana dili gibi bilir. Sovyetler Birliğini iki dünya savaşı arasında 14 kez ziyaret etmiştir. Sovyet tarihi, ekonomisi, kurumları ve dış ilişkileri konularında dersler, konferanslar vermiş, sayısız yazılar yazmıştır. 1946 yılında Londra Üniversitesine bağlı Slovak ve Doğu Avrupa Araştırmaları Fakültesi'nde Rus ekonomisi ve sosyal hayatı üzerine, 1947'de de yine aynı fakülte de Sovyet kurumları konusunda ders

ler vermiştir. "Sovyet Anayasası" adlı bir kitap (1923), "Barış Problemleri" dergisinde (1936-1938) Sovyet dış politikası üstüne ve birçok diğer konuda makaleler yazmıştır. Yaptığı çeviriler arasında "Savaş Devresinde Sovyet Dış Politikası" (iki cilt 1946-1947) ve Plehanov'tan "Materyalizmin Savunucusu" (1947) var.

Andrew Rothstein, Britanya Komünist Partisi'nin kurucu üyesidir.

Andrew Rothstein, yaşamı boyunca Türkiye ve Türkiye ile ilgili gelişmelerden yakından ilgilendi. Lozan ve Montrö anlaşmalarında bizzat bulunmuştur.

İŞÇİNİN SESİ, Andrew Rothstein'i ziyaret ederek kendisinden gazetemiz için bir röportaj rica etti. Bu isteğimizi kabul ettiği için kendisine teşekkürlerimizi sunarız. Aşağıda bu röportajı sunuyoruz.

men Mustafa Kemal'in ününe büyük zarar getiriyordu.

MONTRÖ'DE

1936 ile 1938 arasındaki 3 yıllık dönemde Cenevre'de, Tass Ajansı'nın muhabirliğini yaptım. O devirlerde batılı hükümetlerin hepsi, Hitler'in saldırgan politikasını la yakından ilgilendiriyordu. Bu politikayı kendileri beslemişlerdi.

Böyle genel tarihsel bir çerçeve içinde, Montrö konferansında boğazlar konusu yeniden ortaya çıktı. Konferansın birçok dramatik anları vardı. Bunlardan biri, Lord Curzon'un Türkiye delegasyonuna, bir ultimatom niteliğini taşıyan ve Türkiye'yi yeniden batılı güçlerin egemenliği altına sokmayı amaçlayan bir program vermesiydi. Rüstü Aras'ın salık vermesi üzerine Litvinov'la bir danışmada bulunan Türkiye delegasyonu, bu programı reddetti. Bunun üzerine Lord Curzon, toplantının dağılacağını düşünerek Londra'ya gitti. Fakat tabii ki toplantı dağılmadı. Ancak tartışmalar yeniden başlayınca, Türkiye hükümeti ve Türkiye delegasyonu, aynen Lozan'da yapmış oldukları gibi, bağımsız tavırlardan geri çekilmeye başladı. Britanya delegasyonu, Sovyet delegasyonundan gizli olarak görüşmeler yaptılar. Bunun sonucunda Türkiye Hükümeti boğazların bütün yabancı savaş gemilerine kapanmasını istiyordu. Bu çok açık bir şekilde belli oldu. Britanya Komünist Partisi basını da bunu savunuyordu.

BURJUVAZİNİN SALDIRILARI

O devrelerde Türkiye Hükümeti, işçi sınıfı örgütlerine baskı yapmaya başlamıştı. Önce Komintern'in 1. Kongresi'nde delege olan Mustafa Suphi 28 Ocak 1921'de öldürüldü. Haberi, o zamanlar Britanya'ya gizli olarak giren İZVESTİA gazetesinden okudum.

Bugün kongre tutanaklarına baktığımda şu iki nokta beni çok etkiledi: Birincisi Mustafa Suphi'nin şu sözleriydi: "Türkiye'nin yoksul halkına Büyük Rus Devrimi'nden daha yakın dost olamaz." İkincisi de, profesörlerinin karşısına çıkmaya rağmen, İstanbul Üniversitesi'nde okuyan Türk gençlerinin, Nobel Barış Ödülü'nün Lenin'e verilmesini istemeleridir. Bu çok önemli bir şeydir. Şunu da söyleyeyim ki Britanya halkının çoğu bilmez bu olayı. Ben kendim bile yıllar sonra öğrendim.

Türkiye Komünist Partisi'ne baskılar giderek artıyordu. 1922'de Parti'nin 2. Kongresi vardı. Türkiye Hükümeti bu kongreye önce izin vermiş, sonra sözünden geri dönmüştü. Sonra parti yayınları üzerine baskılar geldi. Gerçek işçi sınıfı sendikalarına karşı alınan baskıcı tavırlar objektif olarak, emperyalist baskılara karşı belirli ölçüde direnmesine rağmen

fakat Fransa'nın düşüşünden sonra Almanya'ya yöneldi. 1941'de Almanya, Sovyetler Birliği'ne karşı saldırıya geçtiğinde, tarafsızlığını ilan etmesine rağmen Türkiye hükümeti, Montrö Anlaşmasındaki açık noktalardan yararlanarak Alman ve İtalyan savaş gemilerinin Karadeniz'e çıkmasına izin verdi. Bu da Sovyet Devleti'ne doğrudan bir saldırı kadar kötüydü ve hiç birimiz bunu Türkiye hükümetinin "tarafsızlığıyla" bağdaştıramadık. Türkiye hükümeti, bununla da yetinmeyip, bu yük sayda askeri birlikleri Kafkas sınırına yaydı ve Sovyet ordularını, güçlerini bölmek zorunda bıraktı.

SONUÇ

İşte böyle... Türkiye'nin ve Türkiye halkının tarihinde oynadığı rol ile ilgili gözlemlerime bakınca, Türkiye burjuvazisi, ülkesini sonuna dek emperyalizme karşı savunma konusundaki kararlılığı ile, klasik bir burjuva tavrına örnek olarak beliriyor. Çünkü temelde, onu emperyalizme yanaşmayan ekonomik, parasal ve sosyal çıkarları var. Yoksa başlangıçtaki tutumunu sürdürüp, halkın desteğini alıp emperyalizme karşı dirense miydi? Ancak o kendi halkından, işçilerden, köylülere korkuyor... Türkiye burjuvazisi'nin bu kararsız, döneke, kaypak ve devre devre de ihanet politikası, aynı zamanda beraberinde getireceği zorlukların da klasik bir örneğini oluşturuyor. Bu dönem ve fırsatçı politikamızın günümüzdeki uzantısına da son Kıbrıs olaylarını örnek gösterebiliriz. Nasıl 1919'da İttifak güçlerinden daha zayıf ve küçüktüyseniz ve onların saldırısına uğradıysa, bu kez de kendisi, daha zayıf ve küçük olan Kıbrıs'ı işgal etti. Bu politika fırsatçı, döneke olmaktan çok öteye gitmiş, utanmazcasına saldırgan bir politika niteliğini almıştır. Bütün dünyada barışsever güçler tarafından kınanmıştır bu hareket. Bildiğim kadarıyla, en burjuva hükümetler de dahil olmak üzere, hiç bir hükümet Türkiye'nin Kıbrıs konusundaki tutumunu desteklemiyor. Hiç değilse bunu açıkça belirtmiyorlar. ABD ve Britanya da, özel olarak söyleseler dahi, resmen ve açıkça Türkiye Hükümetinin Kıbrıs politikasını desteklediklerini söylemeye cesaret etmiyorlar. Bu işgal kazaanmış bir olay değildir. Sözü getirmek istediğim nokta şu ki, Kıbrıs işgali 1908'de Genç Türklerin Türkiye halkına ihanetinin değişik koşullarda mantıklı bir sonucudur. Bu politika adım adım gelişti. Türkiye burjuvazisinin bu politikası sadece bugünkü Türkiye işçi sınıfı ve emekçi yığınları için bir tehlike değildir, fakat ileride de ha da büyük felâketler getirebilir. Türkiye'nin geçmişi ve geleceği için söyleyeceklerim bu kadar.

"TARAFSIZLIK", POLİTİKASI

Olaylar bundan sonra da doğal seyrini sürdürdü ve 2. Dünya savaşı patladı. Türkiye Hükümeti önce ittifak devletleriyle anlaşma imzaladı,

Sosyal-demokrat (eski anlamında) bir aileden yetişmiştim. Annem ve babam Rus'tu. Britanya'ya gelip yerleşmişlerdi. Yalnız Britanya'daki değil, diğer ülkelerdeki sınıf savaşımına da bütün ailenin yaşamında önemli bir yer tutuyordu. Bundan dolayı, doğaldır ki, ben de çok küçük yaştan itibaren sosyal ve politik gelişmelerle, sosyal-demokrat savaşımına ilgileneceğime başladım.

GENÇ TÜRKLER

1908 Genç Türk devrimini öğrendiğim zaman 10 yaşındaydım. Başlangıçta Britanya'da büyük sevinç yarattı. Genç Türkler iktidara gelmeden önce Anadolu'da feodal beylere ve eski düzene karşı yığınsal köylü isyanları oluyordu. Genç Türkler, demokratik sloganlar ileri sürmüşler, birçok demokratik değişimler vadetmişler ve halkın desteğini kazanmışlardı.

Fakat çok geçmeden Genç Türkler, demokratik halk hareketinin karşısına geçtiler. Halk ayaklanmalarını bastırdılar ve burjuva demokratik devriminin emperyalizme karşı bir halk hareketine dönüşmesini engellediler. Genç Türkler, halkı aldatarak emperyalist güçlerle bir uzlaşma politikası gütmeye başladılar.

Bu nedenle, Genç Türkler hükümetinin (ki bunlar artık 1908'in Genç Türkleri değil, ri olan Almanya'yı desteklemesi için hiç de sürpriz olmadı.)

Burada hatırlanması gereken bir nokta var: 1918 sonbaharında, Sovyet hükümetinin bütün barış çabalarına ve Çarlık Rusya'sına ait anlaşmaları bozmuş olmasına rağmen, Türkiye Bakı'yu işgal etti. Böylece Genç Türkler, Rus devrimine saldırmada Britanya ile güçbirliği yaptılar.

KEMALİST HAREKET

Sonra, 1919'da Türkiye'de Kemalist hareket gelişmeye başladı. Sınıfsal özü bakımından Kemalist hareket Genç Türkler'den pek farklı değildi. Fakat Mustafa Kemal, em-

ANDREW ROTHSTEIN İSKRA'NIN 1. SAYISININ ÇIKARTILDIĞI ODADA

peryalizme karşı savaşıyordu ve bu savaşımında Sovyet Rusya'ya bir bağlaşıklık olarak yaklaştı. Burada Mustafa Kemal'in Lenin'e yazdığı mektubu hatırlatmalıyım.

O zamanlar Sovyet Rusya, işgalcilere ve Beyaz ordulara karşı savaşıyordu. Böylelikle kritik bir anda Sovyetler, Mustafa Kemal'e 6 milyon altın ruble gönderdiler. Buna ek olarak, Denikin ve Wrangel'in Beyaz Ordularından ganimet olarak ele geçirilen silahların büyük çoğunluğunu da doğrudan doğruya Türkiye'ye gönderdiler. 1921'de Türkiye ile Sovyet Rusya arasında Moskova Anlaşması imzalandı.

LOZAN'DA

Kemalist Hükümetin, Müttefik kuvvetleri ve Yunanistan ordularına karşı zaferin den sonra 1923 Lozan Anlaşması'nda hazır bulundum. Daha önce de belirttiğim gibi, Lozan Anlaşması'nda tartışmaları ve bazı makaleleri okuduktan sonra, Sovyet Hükümetinin, Türkiye'nin çıkarlarını Türkiye hükümetinden daha iyi, daha canlı başla savunmuş olduğu konusunda kafamda hiç bir şüphe kalmadı.

Türkiye delegasyonu Lozan'da, ülkelerinin bağımsızlığını koruyan birçok noktaları garanti altına almasına rağmen, Sovyetler Birliği'ne karşı kendi sınıfsal tutumunu gösteriyordu. Bu da hükümetin, Sovyetler Birliği'yle çok yakın dostluk kurmaktan ve de muhtemelen kendi halkından korkmasına yol açtı. Çünkü Lo-

KÜBA KOMÜNİST PARTİSİ 1. KONGRESİNİ YAPTI

Castro: "Küba bugün enternasyonal dayanışmanın, özellikle ABD ambargosuna karşı Sovyet yardımlarının sü- nucunda varlığını sürdürebilmektedir,"

Küba Komünist Partisi'nin 1. Kongresi 19-21 Aralık tarihleri arasında başkent Havana'da yapıldı. Bu kongrenin tarihsel bir önemi vardı. Çünkü bu kongre, Küba Komünist Partisi'nin yeniden kurulduğundan bu yana ilk kongresi olmaktaydı. Ve yine bu kongre, Latin Amerika kıtasının gözbebeği Küba'nın, sosyalizm kuruluşunda yolunu aydınlatacak, Küba halkının önünde duran yeni tarihsel görevleri saptayacak olan ilk kongreydi.

Kongre hazırlıkları süresince, yalnız komünistler değil, bütün Küba halkı da yoğun bir biçimde seferber oldu. Kongreye sunulan yeni Anayasa tasarısının tartışılmasına 6 milyon kişi katıldı. Yalnızca Havana'da, kongre hazırlıklarıyla ilgili olarak 8000'in üzerinde toplantı yapıldı. Bu toplantılara toplam 405 bin kişi katıldı. Küba Kadınlar Federasyonu'nun bu yönde örgütlediği 10 binden fazla toplantıya da 323 bin kadın katıldı.

Komünist Partisi'nin üye sayısı, kongreden hemen önce 200 binin üzerine çıktı. Bu üyelerin büyük çoğunluğunu fabrika işçileri oluşturuyor. Milyonlarca Kübalı kongrenin açılışını caddelerde, meydanlarda kutladı. Küba komünistleri, emekçi halkı, Parti'nin 1965'te yeniden kuruluşundan bu yana yaptığı bu ilk kongreye çok büyük önem verdi. Fakat sadece Küba halkı değil, dünya komünist ve işçi hareketi de kongreye üstün değer biçti.

Kongre, proletarya enternasyonalizminin canlı bir örneği oldu. Uluslararası işçi

sınıfı hareketinin önde gelen yöneticileri, Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesi Politbüro üyesi Mihail Suslov, Portekiz Komünist Partisi Genel Sekreteri Alvaro Cunhal, BKP 1. Sekreteri Todor Jivkov ve diğer 85 komünist ve işçi partisinin temsilcileri kongrede hazır bulundular. Ayrıca Angola Halk Kurtuluş Hareketi'nden (MPLA) bir Merkez Komite üyesi de Angola halkının temsilcisi olarak kongreye katıldı.

CASTRO'NUN KONUŞMASI

Küba Komünist Partisi 1. Sekreteri Fidel Castro, kongreye sunduğu Merkez Komitesi Raporu'nda, Küba halkının 1868'lerden bu yana sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı yürüttüğü savaşın genel bir değerlendirmesini yaptı. Partinin ve ülkenin önünde duran sorunları açıkladı.

Fidel Castro konuşmasında sürekli olarak enternasyonal dayanışmaya ve Sovyetler Birliği'nin Küba'ya yaptığı büyük yardımlara değindi ve şöyle dedi:

"Özgür Küba bugün enternasyonal dayanışmanın, özellikle de Amerikan ambargosuna karşı Sovyet yardımları sayesinde varlığını sürdürebilmektedir.

Sovyetler Birliği'nin çok güçlü olmasından kaygı duyanlar vardır. Biz Kübalılar, Yanki emperyalizminin güçlü olmasından kaygılanırız. Fakat hiçbir devrimci Sovyetler Birliği'nin çok güçlü olmasından kaygı duymaz. Eğer o böyle güçlü olmasaydı bir zamanlar bağımsızlıklarını kazanmış olan ülkeler yeniden sömürge durumuna düşerdi."

Castro, raporunda Parti çalışmalarına yönelik bazı eleştiriler de getirdi. İşçi hareketi ve yığın hareketinden söz ederek şöyle dedi: "Genel olarak işçi hareketi ve yığın örgütleri önemsenmedi. Partimiz şurasını anlamalıdır ki, o, yığın örgütlerinin yerine geçemez"

Fidel Castro aynı zamanda partinin bütün işlerinin sekreterlik tarafından yürütül-

duğuna dikkati çekerek Merkez Komitesi'nin daha iyi çalışması gerektiğini vurguladı. Diğer ülkelerin sosyalizm kuruluşunda görülen ekonomik gelişme yasalarını daha dikkatli izlemek ve ders çıkarmak gerektiğini belirtti.

DEVİRİM MEYDANI'NDA KAPANIŞ KONUŞMASI

Fidel Castro, Havana'da Devrim Meydanı'nda 1 milyon emekçiye hitaben yaptığı kapanış konuşmasında meydanadaki halka kongre kararlarını kabul edip etmediklerini sordu. 1 milyon ağız hep birden "EVET" cevabını verdi. Castro "İtirazı olan var mı?" diye sorunca yine 1 milyon ağız hep birden "HAYIR" cevabını verdi.

Bu konuşmasında Castro Angola'ya da değinerek, "Küba Angola'ya, MPLA'ya yardım etmekle her hangi bir maddi çöküşü gözlemiyor, en temel enternasyonalist görevini yerine getiriyor" dedi. Küba halkının, partisinin Afrika'da emperyalizme, yeni sömürgeciliğe, ırkçılığa karşı sa-

vaşan kardeşlerinin yanında olduğunu belirtti. "Eğer ABD bizimle ilişki kurmak için Angola'ya yaptığımız yardımı kesmeyi şart koşuyorsa, şunu bilsin ki bizim için ilkesel önemi olan sorunlardan, proletarya enternasyonalizminin -den ödün vermeyiz" diyerek şöyle devam etti:

"Sovyetler Birliği'nin bu dayanışması olmadan Küba'nın zaferi imkânsız olurdu. Bizim kahramanlarımızın, Paris Komünistleri'nin canlarını verenler gibi kahramanca ölmeleri mümkün olurdu, ama zafer bizim olmazdı.

Sovyet halkı yalnızca, bizi savaş anında cesaretle desteklemekle kalmadı, aynı zamanda bize, devrimden sonra yaptığı yardımlarla enternasyonal dayanışmanın ve enternasyonalizmin ne demek olduğunu öğretti."

KONGRE KARARLARI

Kongre, aldığı kararlarla Küba'da sosyalizm kuruluşunu hızlandırmak için 12 kişilik yeni Merkez Komitesi'ni seçti. Kongre sonunda delegelerin çoğunca alkışları arasında Merkez Komitesi 1. Sekreteri olarak Fidel Castro'nun, 2. Sekreter olarak da Raul Castro'nun seçildiği açıklandı.

KÜBA DEVRİMİ

Küba, Orta Amerika'da Meksika Körfezinde 9 milyon nüfuslu küçük bir ada. Bundan 16 yıl öncesine kadar bu adanın emekçi insanları Amerikan tekelleri ve onların işbirlikçilerinin sömürsü ve zulmü altında yaşıyordu. Havana'nın sokakları Amerikalı milyonerlerin eğlence yeri idi.

1959 devrimi ile yepyeni bir Küba doğdu. İnsanları sömürilmeyen, kadınları satılmayan, toprağı da, fabrikası da kendisinin olan bağımsız ve özgür bir Küba.

Küba halkının, sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı savaşı 1868'lere kadar dayanır. Bu savaş, 1868'de İspanyol sömürgecilerine karşı büyük devrimci ve şair Jose Marti'nin önderliğinde başladı.

İspanyol sömürgecileri kovulduktan sonra Küba, Amerikan emperyalizminin sömürsü altına girdi. Ülkeyi 60 yıl sömürsü altında tutan Amerikan tekelleri, 1958'e kadar Küba'nın en büyük gelir kaynağı olan şeker kamışı tarlalarının üçte birine sahipti. Ayrıca petrol ve diğer yeraltı zenginlikleri de Amerika'nın kontrolündeydi.

Emperyalizm ve işbirlikçilerinin bu sömürü ve baskısına karşı savaşmak için devrimci bir örgüt gerekiyordu. 1892'de "Küba Devrimci Partisi" kuruldu. 1904'te de "İşçi Partisi" kuruldu. İşçi Partisi'nin adı daha sonra, 1905'de "Sosyalist İşçi Partisi" olarak değişti. 1925'de Carlos Balino ve Julio Antonio Mella önderliğinde "Küba Komünist Partisi" kuruldu. Fidel Castro partinin 50.

yılı dolayısıyla yaptığı konuşmasında, bu partinin kurulmasında Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin büyük etkini olduğunu belirtiyor. Julio Antonio Mella ise, Küba komünistlerinin yüce Ekim Devrimi'ne ve Sovyet Cumhuriyeti'ne binlerce kilometre uzakta nasıl bir yakınlık duyduklarının canlı bir örneğini daha o zamanlar vermişti:

Küba limanlarından birine bir Sovyet gemisi gelir. Gericici diktatörlük geminin yanına kimseyi yaklaştırmadığı gibi, onun ancak çok açıkta demir atmasına izin verir. Julio Antonio Mella ise, genç Sovyet devletinin komünistlerini görmek, onlara Küba komünistlerinin kardeşlik ve dayanışmasını iletmek için gizlice, yüzerek gemiye gider ve orada 2 saat kalır. Sonra bir Sovyet bayrağı ile birlikte yine yüzerek karaya çıkar.

Bu yüce komünist daha sonra, sürüldüğü Meksika'da burjuvazinin ajanları tarafından öldürülmüştür.

Küba'da devrimci savaş birçok koldan gelişti. Komünist Partisi işçi sınıfını örgütlemeye, onun ekonomik savaşını diktatörlüğe, emperyalizme karşı politik bir savaşa dönüştürme uğrunda yılmadan savaştı. Bu süreç için de toplumun diğer kesimlerinden de devrimciler bu mücadeleye katıldılar. 1953'te Fidel Castro ve arkadaşları, diktatörlüğün önemli askeri merkezlerinden Moncada kışlasına silahlı bir baskın düzenlediler. Bu eylem başarısızlığa uğrayınca Fidel Castro ve arkadaşları tutukla-

PİYONER ÖRGÜTÜ'NDEN KÜÇÜK KIZLAR FIDEL CASTRO'YA ÇİÇEKLER SUNDULAR.

1974'TE HAVANA'DA KÜBA-SOVYET DOSTLUK MİTİNGİ

